

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000470/2017
ORIGEN: 3000335/2016 - 00
NIG: 5300542120160002295

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de març del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit del 22-07-2016, la representació lletrada del Sr. M.R.F. va presentar demanda laboral contra el F demanant que se'l condemnés a satisfer-li la suma de 555,75.-euros en concepte d'indemnització de l'article 98 del Codi de relacions laborals i la de 30.000.-euros en concepte d'indemnització pels danys morals soferts, a declarar i cotitzar prop de la CASS, al pagament dels interessos legals corresponents, així com al pagament de totes les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal del F es va oposar a la demanda formulant una excepció peremptòria de manca de representació processal i

sobre el fons manifestant la seva oposició parcial tot i sol·licitant la seva total desestimació, amb imposició de costes.

III.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 08-11-2017, decidint:

“que estimant parcialment la demanda principal interposada pel Sr. M.R.F. contra el F, ha de condemnar i condemna al darrer a pagar al primer i pel concepte descrit anteriorment la suma global bruta de cinc-cents cinquanta-cinc euros amb setanta-cinc cèntims (555,75.- EUROS), la qual haurà de merèixer ser cotitzada prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i amb imposició de les costes processals d'aquesta instància segons s'ha determinat en el darrer Considerant.”.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. M.R.F. demanant la seva revocació parcial en el sentit de donar lloc a la seva reclamació en concepte d'indemnització per danys morals, amb imposició de les costes judicials de segona instància a la contrapart.

La representació processal del F demana la desestimació del recurs i la confirmació en tots els seus extrems de la Sentència recorreguda, amb imposició de les costes judicials generades pel recurs d'apel·lació a la part apel·lant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat en les actuacions que el 21-11-2015, el F va contractar al Sr. M.R.F. com a jugador professional i el va incorporar a la seva plantilla per la temporada 2015-2016.

Les característiques del contracte firmat per les parts que interessin a la resolució del cas són les següents :

- té efecte a partir de l'01-01-2016 per la temporada de futbol 2015-2016 (fins al 30-04-2016) ampliable si el club entra en competició europea,
- es pacta una retribució mensual de 700.-euros de gener a abril ampliable a dues mensualitats més si el club juga una competició europea (és a dir 700.-euros al mes de maig i 700.-euros al mes de juny), més 100.-euros per mes jugat en concepte de dietes si el club es qualifica per la EUROPA LEAGUE o una prima de 250.-euros per mes jugat si el club es qualifica per la CHAMPIONS LEAGUE, més una prima mensual de 250.-euros durant la durada del contracte. També el Club es compromet a oferir un pis arrendat a La Seu d'Urgell, amb despeses incloses durant la durada del contracte,
- segons la clàusula sisena: *“si el club procediera a rescindir unilateralmente el presente contrato, sin causa justificada, el jugador tendrá derecho a percibir todas las retribuciones salariales que les correspondiera percibir hasta la fecha de finalización del contrato.”*
- segons la clàusula desena: *“el club garantiza todos los derechos laborales como jugador que la legislación ofrece a todos los efectos”*.

El club va acabar segon de la lliga, qualificant-se per la EUROPA LEAGUE i per tant el termini es va ampliar com previst contractualment. No obstant això, abans d'acabar el referit termini, la relació contractual es va extinguir com a conseqüència de la seva rescissió unilateral per part del club el del 25-05-2016. El club ha aportat la carta del mateix dia indicant :

“Per la present carta, el F li comunica, que ha pres la decisió irrevocable de procedir a la finalització del seu contracte de manera unilateral el dia 25 de maig de 2016, sobre la base de la Clàusula SEXTA del seu contracte.

Amb la finalització del contracte sense causa justificada, el jugador tindrà dret a percebre una indemnització econòmica, la quantia de la qual és fixa la totalitat del sou pendent fins a final de temporada més les primes redactades al seu contracte.”.

El dia 13-06-2016, el Sr. M.R.F. es va presentar al servei d'inspecció de treball per denunciar el fet que des del 25-05-2016 el club no li havia donat ocupació efectiva sense notificar-li cap acomiadament, que no li havia pagat el salari del mes de maig ni la prima per la qualificació a l'EUROPA LEAGUE o la prima per dietes ni tampoc l'allotjament dels mesos de maig i juny. També va denunciar que el club no havia tramitat cap autorització d'immigració i que per tant no estava donat d'alta a la CASS.

El Tribunal Unipersonal ha conclòs, d'una part, que l'agent tenia dret a percebre la indemnització reclamada de 555,75.-euros, i d'altra part, que no s'havia de donar lloc a la seva reclamació per danys morals.

L'agent no accepta aquest segon extrem i formula recurs d'apel·lació.

II.- Els elements i arguments que segons l'apel·lant justifiquen una indemnització per danys morals per pèrdua d'oportunitats no inferior a 30.000.-euros són en essència que no s'entén que es reconeix l'existència d'una relació laboral regular i no s'admet el dret adquirit a reclamar la indemnització per danys morals; que el club li va prohibir entrar al club i li va exigir 6.000.-euros si volia jugar a nivell europeu quan justament ell havia marxat del seu club i va venir a Andorra només amb l'objectiu de jugar a nivell europeu i millorar el seu CV; que queden constituïts tots els elements per donar lloc a uns danys morals que són un contracte, una negligència i una relació de causa-efecte; que és cert que el contracte preveia una possibilitat de rescissió unilateral però s'han de restablir els drets que es van desplegar amb la signatura del referit contracte i que justament tenia un dret adquirit a jugar la competició europea i tenia un dret adquirit a un permís d'immigració i a tenir cobertura sanitària però que dits drets no es van respectar.

Però aquests arguments no es poden estimar.

En primer lloc, pel que fa al marc en el qual s'ha d'analitzar l'existència d'uns danys morals indemnitzables, cal precisar que si bé existeix una relació

laboral aquesta ve regulada per l'article 2.2 d del Codi de relacions laborals segons el qual les relacions laborals dels esportistes professionals es consideren com a relacions laborals de caràcter especial, regulades per aquest Codi amb caràcter no imperatiu i subsidiari en allò que no estigui expressament pactat.

Ara bé, en el present cas existeix una clàusula expressament pactada per les parts i abans de valorar els elements que permetrien valorar els danys patits tota la qüestió era de determinar si el club va aplicar de manera culpable la possibilitat que li donava la clàusula sisena de rescindir unilateralment la relació.

En segon lloc, constatem que la part agent ha modificat les seves pretensions en relació a la primera instància.

En efecte, en la seva demanda exposava clarament que els danys morals dels quals reclamava la indemnització els havia sofert pel fet d'haver deixat la seva carrera a Espanya i Uruguai per venir a Andorra a fi de tenir la possibilitat d'accedir més fàcilment al mercat europeu i pel fet de no haver finalment pogut jugar l'EUROPA LEAGUE a la qual s'havia qualificat el club perquè se li havia exigut 6.000.-euros i que davant del seu refús el club havia començat a incomplir el contracte.

Afegeix ara que la indemnització que reclama també es fonamenta sobre el fet que el club l'hauria deixat sense regularitzar la seva situació en relació a la immigració i a la cobertura sanitària.

En tercer lloc, pel que fa a la pèrdua d'oportunitat de jugar una competició europea, l'element rellevant i determinant és que aquesta possibilitat de jugar a l'Europa League no era més que una expectativa i no pas un dret adquirit.

El contracte no conté cap compromís del club a permetre al jugador a participar a la competició europea i al contrari inclou una clàusula de rescissió unilateral que es pot aplicar en qualsevol moment.

Aleshores, tota la qüestió era de determinar si el club ha incorregut en responsabilitat a l'hora d'aplicar la seva facultat contractual de rescissió unilateral. I aquesta responsabilitat civil no queda establerta.

En efecte, la versió de l'agent no s'ha provat i no existeix cap ni un element per acreditar les seves asseveracions sobre el fet que se li va prohibir l'entrada al club ni tampoc el fet que el Club li hauria exigit 6.000.-euros per jugar al nivell europeu.

L'únic element obrant en autes respecte d'aquesta qüestió són les manifestacions del Sr. C., tècnic esportiu del club fins al març del 2017, el testimoniatge del qual va interessar la pròpia part agent i que va indicar que en realitat la decisió de cessar el Sr. M.R.F. era el fruit d'una decisió de la comissió esportiva del club qui havia constatat la baixa del rendiment del jugador des del mes d'abril, concloent el Sr. C. : *“S'imagina que la raó per la qual van cessar al demandant és per quant el seu rendiment no corresponia amb el preu que pagaven pel seu fixatge”*.

D'altra banda, el contracte no preveia que en cas de classificació europea s'havia de complir el dret a jugar-la ni seguir una temporada sinó que estipulava l'ampliació del contracte per dues mensualitats més (concretament fins a la primera setmana de juliol). És ben evident que és millor per la carrera d'un jugador poder jugar a nivell europeu (encara que la pericial realitzada en autes conclou que el fet de jugar un o dos partits en les rondes prèvies de la CHAMPIONS LEAGUE no determina ni condiciona de forma rellevant la carrera d'un jugador) però aquesta possibilitat només es podia donar en cas de ser encara vigent el contracte al moment de jugar una competició europea i, com ho hem dit abans, el contracte no conté cap disposició que impedeix al club invocar la clàusula sisena després de la qualificació.

Quant al fet que el club no hauria complert el seu compromís d'aconseguir-li un permís d'immigració i cobertura sanitària, s'ha de dir que no està acreditat que el club hauria mancat a un compromís contractual al respecte i aquesta circumstància no té res a veure amb les condicions de resolució del contracte.

Així les coses, no existeixen elements per considerar que el club ha resolt el contracte en aplicació de la clàusula sisena de manera negligent, o abusiva o encara deslleial o amb mala fe.

Per consegüent, no es pot donar lloc a la indemnització reclamada.

Per tot l'exposat s'ha de desestimar el recurs.

III.- En virtut del principi del venciment objectiu, la desestimació del recurs del demandant ha de portar a la condemna d'aquest darrer al pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra.

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal del Sr. M.R.F. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 08-11-2017 de la qual confirmem la part decisòria.

IMPOSAR al Sr. M.R.F. les costes judicials d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.